

Bleke barn med tunge, mørke blikk, forvillet hår i sortinnramme  
t øye

Støv i rommet, tyngende gotikk, dype toner, lyse, dystre, høye

Fortrengt den egne, klare, frie tanke, gitt sin plass i de ford  
ømtes kor

Ingen hører barnehjertet banke, søstre kjenner aldri mer sin br  
or

Spredte stemmer, luftig, iskald tone, risler gjennom blodet som  
av skrekk

Vente på det stille, bare vone, av nattesangen snart blir båret  
vekk

Hvitt og is i sprukken barnestemme, tomme blikk i kull og gråne  
t sort

Levende i mørkets egne gjemme, er ordene som sakte flyter bort

Kjølig smeken mot en bøyet nakke, frysning kallet frem av barne  
sang

Lar tonen gå, lar uredd blikket flakke i det kor som reiste seg  
av tvang

Spredte stemmer, luftig, iskald tone, risler gjennom blodet som  
av skrekk

Vente på det stille, bare vone, av nattesangen snart blir båret  
vekk